

വസല

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

വത്സല

ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

താളിളക്കം

2020

പേര്: **വത്സല**

ഭാഷ: **മലയാളം**

വിഭാഗം: **ഖണ്ഡകാവ്യം**

രചന: **ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള**

പ്രസാധകർ: **താളിളക്കം**

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: **പ്രവീൺ വർമ്മ**

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

വത്സല - വന്ധകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള

പ്രഥമ വീചിക

അപ്പുഴവക്കിലെക്കായ്ക്കുനിത്തോപ്പിലൊ-
രപ്പുരകന്യയെക്കൊന്നാം,
പൊന്നുഷസ്സന്ധ്യയുമന്തിയും ചെങ്കതിർ
ചിന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോഴെന്നും;
നിഷ്കളങ്കത്വമുടലെടുത്തങ്ങനെ
നിൽക്കുന്ന വിസ്മയം പോലെ!

സത്യാഭാവത്തിനന്നാ നാട്ടിലൊട്ടുക്കു
'വത്സല'യെന്നാണു നാമം!
അന്വഹാരാധനയ്ക്കുകമൊരുക്കമ-
ക്കന്യകാജീവിതക്ഷേത്രം,
പാവനചിന്തതൻ തീർത്ഥാടനങ്ങൾക്കു
പാരിജാതത്തണലായി!
പ്രത്യഹശാന്തിയും, കാന്തിയും, കൈകോർത്തു
നൃത്തം നടത്തുമാ നാട്ടിൽ
ശാലീനതയ്ക്കൊരു മുദ്രപോ, ലാ മുഗ്ധ-
ബാലികയങ്ങനെ മിന്നി!....

ചാരത്തു, ചാരത്തു, കാണാതടിവെച്ചു-
താരുണ്യമാമന്ദമെത്തി,
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടപ്പൂവുടലൊന്നു
കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പൊഴേയ്ക്കും,
ഞെട്ടി, ക്ഷതനിയകുന്നു, പരിഭവ-
പ്പെട്ടു, ലജ്ജിച്ചതുപോലെ,
ആ വനകോരകം പാതിവിടർന്നു നി-
ന്നാമോദധാമമായ് മിന്നി!
മാറത്തുതാമരമൊട്ടിട്ട യൗവന-
മായിമഹേന്ദ്രജാലം,
തൽക്കലാപൂർത്തിതൻ വൈജയന്തിക്കൊരു

പൊൽക്കസവിട്ടതുപോലെ,
ഉത്സാഹലോലയാ വത്സലബാലയൊ-
രുത്സവദായിനിയായി!

പല്ലവീതങ്ങളാം വല്ലികളോടവൾ
സല്ലപിക്കുന്നതുകാണാം.
ചെല്ലുസഖികളായ് നിൽക്കുന്നൊരുർവ്വശി-
മുല്ലകൾ പൂക്കുന്നകാലം,
ഓണമാ, ണാവശ്യമില്ലവൾക്കെന്നൊടു-
മുണമുറക്കവും പോലും!
നോവുതട്ടീടിലോ തോഴിമാ,ർക്കോമലാൾ
പുവറുത്തീടുകില്ലൊന്നും!
ബാലതൻ മുഗ്ധകലാസാദനത്തിന്റെ
വേലിയേറ്റത്തിൻപുളപ്പിൽ,
സുന്ദരമക്കനിത്തോപ്പൊരു നൃതന-
നന്ദനാരാമമായ് മാറി!
അത്തൊടിതൻ പടിവാതിലിൽ പൂക്കാല-
മെത്തി, മുട്ടിടുമ്പൊഴേക്കും,
ശ്രീലമഗാമം മുഴുവനും സൗരഭ-
ച്ചോലയിൽ മുങ്ങുകയായി!

കൊച്ചരിപ്രാക്കളു, മക്കിളിവാതിലിൽ,
പച്ചക്കിളികളുമെത്തും.
കൈത്താമരത്തണ്ടിൽ നെന്മണിയോരോന്നു
കൊത്തിക്കൊറിച്ചങ്ങിരിക്കും.
തത്തകൾ മുറ്റത്തു മാതളത്തെകളിൽ
തത്തിപ്പറന്നു കളിക്കും.
പൂവുടലാളിൻ തുടയിൽ തലചായ്ച്ചു,
'പോവില്ല ഞാ'ന്നെന്ന മട്ടിൽ,
ഞാവൽപ്പൂവും കരണ്ടുകൊണ്ടങ്ങനെ
പൂവാലനണ്ണാനിരിക്കും
ആ മെയ്യരുമ്മിത്തലയുയർത്തിക്കൊണ്ടൊ-
രോമനപ്പേടമാൻ നിൽക്കും!

അച്ഛനൊ,ത്തേവ,മപ്പുൽക്കുടിയിരിക്കല-
ക്കൊച്ചുശകന്തള മിന്നി!!....

ദ്വിതീയ വീചിക

ആരുമറിഞ്ഞിടാതെന്നൊരു 'ദുഷ്ട്വന്ത'-
നാരോമലാളിൻ ഗൃഹത്തിലെത്തി.
മധ്യാഹ്നത്തിവെണ്ണിലാ മംഗളാംഗനാ-
മദ്ധ്യഗൻ വാടിത്തളർന്നിരുന്നു.
ക്ഷീണവും തീവെയ്യുമൊന്നിച്ചു നെറ്റിയിൽ
മാണിക്യക്കല്ലു നിരത്തിവെള്ള,
ദാഹ,മവനുടെ തൊണ്ടയ്ക്കുകഞ്ഞനോ
സാഹസംചെയ്യാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്നു.
എങ്കിലു, മേതോ കലീനതാദീപ്തിത-
ന്നങ്കരശ്ശികളാ മുഖത്തിൽ,
"ആദരിച്ചിടേണമെന്നേ'-യെന്നുള്ളൊരു
വാദം സമർത്ഥിച്ചു നിന്നിരുന്നു.
ആ മുഖഭാവമതന്യർക്കുപോലു,മൊ-
രാദരാവേശകമായിരുന്നു!

സ്വച്ഛജലാർത്ഥിയായ് മുറ്റത്തണഞ്ഞൊരാ
പ്രച്ഛന്നകാമനെക്കണ്ടനേരം,
സംഭ്രതമായിതവൾക്കൊരു നേരിയ
സങ്കോചസംഭ്രമപാരവശ്യം.
ഏകയാണോമലാ, ഉച്ഛന്നില്ലാതിത്ഥ്യ-
മേകവാ,നെ,ങ്ങനെ മാറിനിൽക്കും?
അദ്ധ്യഗനാഗത,നർദ്ധവചോദ്ഗത-
നർത്ഥിതസ്വാഗത,നദ്ഭൃതാംഗൻ!
എങ്ങനെയെന്തിനിച്ചെയ്യണം, ചൊല്ലണം?
എങ്ങനെ കാണാത്തമട്ടുകാട്ടും?
ഏകനിമേഷം പരുങ്ങലിൽപ്പെട്ടവ-
ളേതുമോർക്കാതെ പകച്ചുനിൽപായ്
പിന്നത്തെ മാത്രയിൽ സ്ത്രീസഹജോചിത-

കർമ്മവൈദധ്യത്തിൻ കന്ദളികൾ
മിന്നിക്കിളർന്നിതവളുടെ ചേതനാ-
മണ്ഡലത്തിന്റെ വിശാലതയിൽ!

നാണം വിലക്കിലും പുല്ലുപായൊന്നെടു-
ത്തേണാക്ഷി തിണ്ണയിൽ സജ്ജമാക്കി.
ആഗതനാദരപൂർവകം സന്ധിതം
സ്വാഗതമോതിനാൾ മോഹനാംഗി.
ആകരുകാന്തി വഴിഞ്ഞു വിളങ്ങും തൻ
കായ്ക്കുന്നിത്തോട്ടത്തിലോടിയെത്തി,
നാരകക്കൊമ്പിലെ സ്വർണ്ണഗാളത്തിലൊ-
ന്നാരാൽപ്പരിച്ചെടുത്താത്തവേഗം,
ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞതു നിരിൽക്കലർത്തി,ത്ത-
ന്നുൾക്കാമ്പുപോലെ മധുരമാക്കി,
അജ്ഞാതനാകമതിഥിതൻ മുന്നിൽ വെ-
ച്ചദ്ഭൂതഗാത്രിയൊതുങ്ങിനിന്നു!-

ആ മധുരാമൃതപാനീയപാനവു-
മാ മംഗളാകാരദർശനവും,
ഓതാവതല്ലാത്തൊരാനന്ദനിർവൃതി
ചേതസ്സിലർപ്പിച്ചിതപ്പുമാനിൽ!
തിങ്ങിത്തുളുമ്പും കൃതജ്ഞതകാരണം
ഭംഗിയിരട്ടിച്ച കൺമുനയാൽ,
തുണിന്റെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനിന്നങ്ങനെ
നാണംകുണങ്ങുമാ മിന്നലിനെ,
ഓമനിച്ചോമനിച്ചോമൽപ്പുള്ളകത്തിൻ-
പുമാല ചാർത്തിച്ചു പുഷ്പബാണൻ!

പൊന്നുടലാർന്നൊരാ പ്രേമഗാനത്തിന്റെ
മുന്നിലവൻ കണ്ട ദേവലോകം
ആയിരമായിരമജ്ഞാതസ്വപ്നങ്ങൾ
ചായംപിടിപ്പിച്ചതായിരുന്നു!
ആയിരമായിരം സൽക്കാരശാലയി-

ലാകർഷണങ്ങൾതൻ വിചികളിൽ,
 നീന്തിത്തളർന്നു പരിചയിച്ചുള്ളതൻ
 സ്വാന്തമിച്ചിത്തയ്ക്കധീനമായി:
 'ചൂടിൻ തളർച്ച സഹിക്കാ, മിക്കൺമുന-
 യോടു ഞാനെമ്മട്ടെതിർത്തുനിൽക്കും?
 സാമാന്യയല്ലിവ, ജാസ്വദിച്ചെങ്കിലി
 ഗാമീണപുഷ്പത്തിൻ തൂമരന്തം!
 തൽക്കാല,മാദ്യത്തെ ദർശനംപോലുമി-
 സ്സൽക്കാരംകൊണ്ടു നിറംപിടിക്കേ,
 ആശയ്ക്കു മാർഗ്ഗം യഥേഷ്ടമു,ണ്ടുദാര്യ-
 രാശിയായ് ഞാനുമഭിനയിക്കിൽ! ...”

ആ നിഷ്കളങ്കയാം ഗാമീണബാലയു-
 മാനന്ദസ്സുണ്ണയായ് നിന്നുപോയി.
 എന്തെന്നറിയാത്തോരേതോ മിന്നൽപ്പിണ-
 രന്തരംഗത്തിലുയർന്നുപൊങ്ങി,
 ഓരോസിരയിലുമൊറ്റുഞൊടിക്കുള്ളി-
 ലോളമിളക്കിപ്പുള്ളഞ്ഞൊഴുകി,
 ഏതോ വിദൂരമാം ശൂന്യതാസിന്ധുവി-
 ലാപതിക്കുമ്പോലവൾക്കു തോന്നി!
 സങ്കല്പം നിർമ്മിച്ചോരാമേഖലയിലെ-
 ത്തങ്കക്കതിർതോറുമുയലാടി,
 ഓമലിൻ ചേതനയോരോരോ ഗന്ധർവ്വ-
 ഭ്രമി പിന്നിട്ടു കടന്നുപോയി.
 എല്ലാം വെളിച്ചവുമെല്ലാം സുഗന്ധവു-
 മെല്ലാം പുളകവുമായിരുന്നു.
 ആകൽപകാലം ഹാ, നീണ്ടുനീണ്ടങ്ങനെ
 പോകിലാ സ്വർഗ്ഗീയസന്മുഹൂർത്തം! . . .

ഏകാന്തതയുടെ വീണയിലാമട്ടു
 മുകതകൊണ്ടവർ പാട്ടുപാടി!!

തൃതീയ വിചിക

ചെണ്ടണിഞ്ഞു ചിരിച്ചു പിന്നെയും
 രണ്ടുവട്ടമത്തോപ്പുകൾ,
 ഹൃല്ലയൗവനാശ്ലേഷിതാംഗിയാ-
 യുല്ലസിക്കയാണിന്നവൾ,
 ആ വനപുഷ്പം വാരിവീശിയ
 ലാവണ്യത്തിൻ പരിമളം
 ആനയിച്ചു വിദൂരതയിൽനി-
 നായിരം ശലഭങ്ങളെ,
 വന്നപോൽ, കഷ്ടം, പിന്മടങ്ങിപ്പോ,
 യൊന്നുപോലവയൊക്കെയും!
 സന്തതം രാഗചിന്തയിൽ മനം
 നൊന്തുനൊന്തു വിവശയായ്,
 കണ്ണനീരിൽക്കഴിച്ചു നാളുകൾ
 കൺമണി മാത്രമെന്തിനോ!
 ആരുമാരുമറിഞ്ഞതി,ല്ലവ-
 ള്ളാദാധിക്കുമദ്ദേവനെ.
 പുത്രിയെപ്പരിണീതയാക്കുവാ-
 നദ്യമിച്ചൊരത്താതനോ,
 ക്ഷീണചേതനനായവസാനം
 വീണ്ടടിഞ്ഞു നിരാശയിൽ! ...

സദ്രസം വീണ്ടുമാ മലനാട്ടി-
 ലെത്തിയാപുഷ്പസായകൻ;
 ഉൽക്കടഗീഷ്ടസ്തുഖവാസ-
 ദിക്കിൽവാണകഴിയ്ക്കുവാൻ.
 പ്രത്യഹം ഭജിച്ചിഷ്ടദൈവതം
 പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മാത്രയിൽ,
 വേനലിൽ മഴയേറ്റ മുല്ലപോ-
 ലാനന്ദിച്ചു വിലാസിനി.
 രണ്ടുനാൾകൊണ്ടുപൂർവ്വസൗഭഗം
 ചെണ്ടണിഞ്ഞിതാ മേനിയിൽ!...

ആത്തമോദമിരുന്നിടുമവ-
 നാറ്റുവക്കിൽ വന്നതിയിൽ.
 തെല്ലുകലെത്തൻ കായ്കനിത്തോപ്പി-
 ലുല്ലൂസിക്കുമാ മോഹിനി.
 മൺമുനകളാൽ സല്ലുപിച്ചുകൊ-
 ണങ്ങളുമിങ്ങുമിരുന്നവർ,
 സ്വപ്നമോരോന്നു കാണു, മാ രംഗം
 സ്വർഗ്ഗവേദിയായ് മാറിടും!
 ഉണ്ടവർക്കേറ്റമാഗഹമൊന്നു
 മിണ്ടുവാൻ തമ്മി, ലെങ്കിലും,
 ഒത്ത, തീല്ലത്തൊടിക്കകത്തെന്നു-
 മച്ചുനം കാണമന്തിയിൽ!
 എന്തിരിക്കിലും, മൃകസന്ദേശ-
 മൊന്നുരണ്ടല്ലൊരായിരം,
 കൈവിരൽകളാൽ, കൺമുനകളൽ,
 കൈമാറ്റമവർ തങ്ങളിൽ,
 ഓരോരോ ദിനമാവിധമൊരു
 ചാരസൗരഭധാരയിൽ
 മുക്കിമുക്കിക്കഴിച്ചുക്രട്ടിനാ-
 രുൾക്കുളുകമോടന്നവർ!

കാതരേ, വെറും പാഴ്ന്നാവിൽ നിൻ
കാലമിങ്ങനെ പോകിലോ? . . .

ചതുർത്ഥ വിചിക്

"ഇനിയേഴുന്നാളേക്കു ഞാനിവിടെ-
 ത്തനിയെയാ, ണദ്രേഹമെത്തിയെങ്കിൽ!
 വരികയില്ലാച്ചെന്നൊരാഴ്ചയോളം
 കഴിയാ, തിതെത്തു സുവർണ്ണഘട്ടം!
 ഒരുപക്ഷേ, കാര്യം മനസ്സിലായാൽ
 വരുമായിരിക്കുമാക്കോമളാംഗൻ!
 അറിയിപ്പുതെങ്ങനെ?-വല്ലുപാടു-
 മറിയിച്ചാ, ലിന്നെന്നോടെത്തുതോന്നും?

ഒരുവാക്കു മിണ്ടുവാൻ പോലു, മൊന്നു
തരമായിട്ടില്ലെന്നിങ്ങിത്രനാളും.
മദനോപമാംഗന വേണമെങ്കിൽ
മമ ജീവൻപോലും ഞാനേകമല്ലോ!! ...

”പരിചിലദ്ദേഹത്തിനെൻ പ്രണയ-
ചരിതമിതൊട്ടുമറിഞ്ഞുകൂടേ?
മഹിയിലിന്നോളം ഞാനെത്രയെത്ര
മനുജരെ,ക്കഷ്ടം, ഹതാശരാക്കി!
അവശനാനിന്നിസ്സഹിപ്പതെല്ലാ-
മവരുടെ ശാപങ്ങളായിരിക്കാം!
അനുപമാകാര, മൽപ്രാണനാള-
മനുബന്ധിപ്പിച്ചു ഭവാനൊടീ ഞാൻ
തവ പാദദാസിയാമെന്നെയോർത്ത-
ത്തരളഹൃദയം തുടിപ്പതില്ലേ?
അവിടുനെൻ സങ്കല്പവിഗഹത്തെ-
യരികിൽച്ചേർത്താശ്ലേഷം ചെയ്യതില്ലേ?....

”മിഴിയടച്ചാൽ ഭവാനെന്നരികി-
ലഴകിൽക്കളിച്ചു വന്നെത്തുമല്ലോ!
അവിടുത്തെ സ്വപ്നങ്ങളാകമാന-
മതുപോലെൻ സാന്നിധ്യസാന്ദ്രമല്ലേ?
ഒരുദിനം രാഗവിവശനായെ-
ന്നരികിലെങ്ങാൻ ഭവാൻ വന്നുചേർന്നാൽ,
ഹൃദയാധിനാഥ, നിൻ മൂന്നിൽ ഞാനെൻ
ഹൃദയം മലർക്കെത്തുറന്നുകാട്ടും.
അതിലെപ്രണയത്തിൻ ദർശനത്തി-
ലവിടുന്നതിശയപ്പെട്ടുപോകും.
പരിചി, 'ലെനോമനേ'യെന്നു ചൊല്ലി-
ക്കരയുഗമങ്ങളെന്റേ നേർക്കുനീട്ടും.
അവിടുത്തെക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചു, ഞാന-
സ്സുവിമലവിസ്മൃതമാർത്തടത്തിൽ
തലചായ്ച്ചു തേങ്ങിക്കരയു,മപ്പോൾ

പല സാന്ത്വനങ്ങൾ ഭവാനരുളും.
 അതുകേട്ടു ഞാനക്കവിൾത്തടത്തിൽ
 മതിമരന്നായിരമുമവെയ്ക്കും!
 പുരുമോദാലെനെത്തലോടി,യങ്ങു
 പുളകംപുരട്ടുമെൻ പൂവൽമെയ്യിൽ!
 'പറയുകെൻ വത്സലേ, നിന്നെയീ ഞാൻ
 പരിണയിക്കുന്നതു സമ്മതമോ?'
 അവിടുന്ന് ചോദിക്കുമെന്നോടേവ-
 മതു കേട്ടു ലജ്ജയിൽ ഞാനലിയും.
 വിവരണാതീതമാം മോദവാസ്തിൽ
 വിറകൊണ്ടു നിൽക്കുമെൻ ചിത്തപുഷ്പം!
 'ശരിതന്നെ, യുക്തം സമ്മതിക്കിൽ'-
 പരിചിൽ ഞാൻ പുഞ്ചിരിയിട്ടുചൊല്ലും.
 'അതിനെത്തു വൈഷമ്യ'-മെന്നു ചൊന്നെ-
 ന്നധരത്തിലങ്ങൊരു മുദ്രചാർത്തും.
 മൃദുകരബന്ധനത്തിങ്കൽനിന്നും
 കുതറിപ്പിടഞ്ഞു ഞാൻ മാറിനിൽക്കും!...!

"അവിടുനന്നപ്പൻ മടങ്ങിവന്നാ-
 ലഭിമതമൊക്കെത്തുറന്നരുളും.
 അവിചാരിതാനന്ദസാഗരത്തി-
 ലവശനായപ്പൻ കഴഞ്ഞുവീഴും.
 അനുരാഗലോലരാം നമ്മെയപ്പ-
 നനയോജിപ്പിച്ചന്നനുഗഹിക്കും!
 തവ സഹധർമ്മിണിയായി ഞാനീ-
 യവനിയിൽത്തുപ്തയായുല്ലസിക്കും!
 ഉടലുമെൻ പ്രാണനും ത്വൽപദത്തി-
 ലടിയറവച്ചുഞാനാത്തരാഗം,
 തവ ഭക്തദാസിയായ് മേവി, നിത്യ-
 മവിരളശാന്തി സമാസ്വദിക്കും!
 അവിടുന്ന് വീണ്ടും ജനിച്ചുപോ,ലൊ-
 രതമപ്പുവൈതലിന്നമ്മയായ്, ഞാൻ..."

ഒരുകാലടിയോച്ച കേട്ടു ഞെട്ടി-
 തരളാക്ഷിയൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി.
 പടികടന്നെത്തുന്നു സാന്ധ്യദീപ്തി-
 യുടലിലണിഞ്ഞുകൊണ്ടാ മദനൻ!
 അവൾ പിടഞ്ഞേറ്റു...മുന്നോട്ടു നീങ്ങാ-
 നരുതി,തെന്തുന്മാദപാരവശ്യം!!

അതുവെറും സ്വപ്നമോ, മായയോ?-ഹാ!
 മതിമറന്നോമലാൾ നിന്നുപോയി!!

പഞ്ചമ വീചിക

ആയിരം മിന്നലൊരുമിച്ചു ഏത്തട്ടി-
 ലാളിപ്പടർന്നു കഴങ്ങുമത്തയുലാൾ,
 ആഗതനായൊരതിഥിയെസ്സസ്തിതം
 സ്വാഗതം ചെയ്തുവിടർന്ന മിഴികളാൽ
 തിങ്ങിത്തുളുമ്പിയൊരോമരുളികാ-
 സംഗീതമാ മുഴുചിത്തത്തിലൊക്കെയും!....

കന്നിന്റെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനിന്നങ്ങനെ
 മന്ദഹസിച്ചു മനോജ്ഞസായത്തനം!
 വെള്ളിനക്ഷത്രം കിളർന്നു പടിഞ്ഞാറു
 ഹൃല്ലാനരാഗപ്രതീക്ഷപോലങ്ങനെ!
 മന്നിലുലഞ്ഞൂർന്നുവീണുതൂടങ്ങി,യാ
 വിണ്ണുകൽനിന്നുമിരുൾത്തിരശ്ശിലകൾ!
 പ്രേമപ്രസന്നമാം നർമ്മസല്ലാപത്തി-
 ലാമഗ്നരായിക്കഴിയുകയാണവർ!...

മിന്നിയില്ലത്തിത്തിരി,യന്നമാത്രമാ
 മന്ദിരത്തിങ്കൽ!-നടുങ്ങി വിലാസിനി.
 ഇത്രയുംനേരമൊരദ്ഭുതസ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നൃത്തംചവിട്ടിയ ചേതനയിങ്കലോ,
 പാഴ്ന്നിഴൽ വീശുന്നതീ മണൽക്കാടിന്റെ
 മേനിയും ഹാനിയും?-സംതൃപ്തയാണവൾ!

എങ്കിലും, നിത്യനിയമവിഭജന-
 ശങ്കയാ,ലൽപമധിരയായോമലാൾ,
 അന്തിവിളക്കു കൊളുത്തിത്തൊടിക്കുള്ളി-
 ലന്തികത്തെത്തുമാ ലാവണ്യലക്ഷ്മിയെ
 മിന്നിവിടർന്ന വിശാലനേത്രങ്ങളാ-
 ലുമ്മവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിതാക്കോമളൻ!
 ഉൾപ്പുളകാർദ്രയായ് നിൽക്കുമത്തനഗിക്കു
 സ്വപ്നസമാനമായ്തോന്നി സമസ്തവും!

തേനിറ്റുവിഴും സ്വരത്തിലക്കാമുക-
 നാനന്ദപൂർവ്വം തുടർന്നു തൻ ഭാഷണം:
 "ഇനച്ചുനില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു
 വന്നതിവിടെക്കടന്നു ഞാൻ, വത്സലേ!"
 "എമ്മട്ടറിഞ്ഞു?" - വളർന്നൊരുൽക്കണ്ഠയാൽ
 മൺമണിചോദിച്ചു രാഗപ്രസന്നയായ്.
 'വത്സലേ, നിന്റെ വളപ്പിൽനിൽക്കും വെറും
 പുൽക്കൊടിത്തുവൊന്നനങ്ങിയാൽക്കൂടിയും,
 ആരുംപറയാതെതന്നെ, സൂസൂക്ഷ്മമാ-
 യാ നിമിഷത്തിലറിയും 'സദാശിവൻ'.
 അത്രയ്ക്കുലിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുപോയ് നിന്നിലെൻ
 ചിത്തം,മതു നീയറിവിതോ വത്സലേ?
 സദ്രസം നിന്നെത്തനിച്ചിദം കാണുവാ-
 നെത്രനാളായ് ഞാൻ കൊതിപ്പിതെന്നോമനേ!"

കോരിത്തരിക്കും മനസ്സുമായിത്ഥമ-
 കോമളാപാംഗിയാളോതീ മധുരമായ്:
 "അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ചു രണ്ടു സംവത്സരം
 കണ്ണീരിൽമുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞവളാണു ഞാൻ!"
 "ഞാനും കൊതിച്ചു ഭജിച്ചതാ,ണേവമീ-
 യാനന്ദരംഗം സമാഗതമാകുവാൻ!...."
 എന്നാൽ നമുക്കിസ്സുദിനം സുഖാപ്തിതൻ
 വെന്നിക്കൊടി പറപ്പിച്ചു കഴിക്കണം!"

തൻ പണസ്സഞ്ചിയിൽനിന്നും ധനപത്ര-
ഖണ്ഡത്തിലൊന്നെടുത്തുദ്വേഗപൂർവ്വകം
ആരോമലിൻനേർക്കു സാഹൃതമായ് നീട്ടി-
യാ രമ്യരൂപൻ! - നടുങ്ങിമുണവതി!!

”ഇപ്പോൾ പണത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നി-
ക്കിപ്പത്തുരൂപയിരിക്കട്ടെ, വത്സലേ,
മല്ലികയിന്നു തനിച്ചു കിടന്നിട-
ട്ടില്ല, പോകുന്നില്ല വീട്ടിലേക്കിന്നു ഞാൻ!”

‘മ. .ല്ലി. . ക - മല്ലിക’ - ഗദ്ഗദം കാരണം
വല്ലാതെയസ്സാധു വീർപ്പുമുട്ടീടിനാൾ!
‘മല്ലിക തീരെക്കിടപ്പാണൊരൊന്നര-
ക്കൊല്ലമായ്, നീയറികില്ലയോ, വത്സലേ?
സാരമില്ലീ രാത്രി നമ്മൊളൊരുമി, ചു-
താരുമൊരാളുമാറികില്ലൊരിക്കലും!...”

തീരാത്ത കൂരിരുൾ!-കഷ്ടമായ് വത്സലേ,
വേരറ്റുപോയി നിന്നാശകൾ സർവ്വവും.
നീ കിതയ്ക്കുന്നുവോ?-വഞ്ചിതയായി നീ!
ലോക,മിതാണയേ ലോകം, മനസ്സിനി!...

”വത്സലേ! .. ഞാൻ..എന്റെയാശ ..”യക്കാമുകൻ
തത്സമീപത്തേക്കടുക്കുന്നു വഞ്ചകൻ!
അസ്സാധുത്തെട്ടിവിറച്ചു-തിമിരത്തിൽ
വിശ്വമടിഞ്ഞു-തെറിപ്പു വെൺതാരകൾ!
ലോകം കുറങ്ങുന്നു ...ചക്രവാളങ്ങളിൽ
തീകത്തിയാളുന്നു ...മുളുന്നു മൂങ്ങകൾ!
മൂന്നിൽ മുഴുവൻ ഫണം വിടൂർത്തിപ്പാഞ്ഞു
വന്നുകൂടീടുന്നു കാളസർപ്പാളികൾ!
ഞെട്ടുന്നു, ചുറ്റും മിഴിച്ചുനോക്കുന്നു ...ഹാ!
കഷ്ടമവൾക്കുറയ്ക്കുന്നില്ല കാലുകൾ!
‘ദുഷ്ടൻ! . . വിറക്കൊണ്ടു ഗർജ്ജിച്ചു, തൽക്കരം

തട്ടിമാറ്റി, അതാഴെ മുർച്ഛിച്ചുവീണവൾ!...

അപ്പപ്പപ്പമ്പാണൻ പിശാചായി പെട്ടെന്നു
സ്വപ്നങ്ങൾ മാഞ്ഞു, യഥാർത്ഥമായ് സ്മരവ്യം!
മുന്നോട്ടുനീങ്ങി, യാക്കൊച്ചുവിളക്കിലെ
പ്പൊന്നെതിർനാളും കെടുത്തിപ്പൊട്ടുന്നനെ
കൊട്ടിയടച്ചു കവാട, മിരുട്ടിലാ-
പ്പട്ടുടൽ കോരിയെടുത്തു നരാധമൻ! ...

പ്രജ്ഞയില്ലാത്തൊരാക്കന്യകാവിഗഹം!-
പൊട്ടിത്തൊരിക്കാത്തതെന്തു നീ വാനമേ?
പങ്കമേലാത്തൊരാച്ചാരിത്രം!-എന്തിന
ശങ്കിപ്പു, ലോകം വിഴുങ്ങു, സമുദ്രമേ!
നിസ്സഹായത്വം!-നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ
ബദ്ധമാണിപ്പോഴുമല്ലി നീ, ലോകമേ?

വാനിൽത്തിളങ്ങുന്ന സത്യദീപങ്ങളേ,
ഹാ, നിങ്ങളെങ്കിലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കണേ!...

ഷഷ്ഠ വീചിക

കളിർമതിലേഖ പൊങ്ങി, യപ്പാതിരാ-
ക്കിളി ചിലച്ചു ... ചരിച്ച മന്ദാനിലൻ.
മിഴി തുറന്നു മനോഹരി-ജാലക-
പ്പുഴുതിലൂടെത്തിയേണാങ്കരശ്ശികൾ!
വിഗളിതാംശുകയായൊരുമെത്തിൽ
വിവശമയ്യോ കിടക്കുകയാണവൾ.
നവമരണം യഥേഷ്ടം കവർന്നെടു-
ത്തൊവിയോ പോയി മത്തമധുകരം!
മലിനമായ്ക്കിർന്നി, തിന്നതൊട്ടൊരുമാ
മലരിനെപ്പറ്റി വാഴ്ന്നില്ലൊരിക്കലും!
ഇതളുതിർന്നതു വിഴുണം ശൂന്യമാ
മിരുളി, ലുൽക്കടന്നൈരാഗ്യസീമയിൽ!...

അമിതരോഷവുമുഗനൈരാശ്യവു-
 മലയടിച്ചുകർന്നമനസ്സുമായ്,
 അവൾ പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു-ഹാ, കാൺമതി-
 ല്ലവിടെയാരെയുംമെങ്ങുപോയ് കശ്ശലൻ?
 രധിതി ദീപം കൊള്ളത്തി,ത്തളർന്നത-
 ന്നടലിൽ നോക്കിക്കരഞ്ഞിതപ്പെങ്കിളി,
 തളിരെതിർപ്പിഞ്ചയരപ്പടങ്ങളിൽ,
 കളർകുചങ്ങളിൽ,ച്ചെഞ്ചോരമുദ്രക്കൾ-
 വിഷഭരിതനാമാ വിടവൃശ്ചികം
 രുഷിതനായ്ച്ചെയ്യ ഭംഗനപ്പാടുകൾ
 അവ വിളംബരംചെയ്യുന്നു മൗനമാ-
 യധമമാമൊരു പൈശാചികോത്സവം!
 അവൾ വിറകൊണ്ടു!-ലോകമേ, നീയിരു-
 നവസരോചിതനീതി നിർമ്മിക്കണേ!....

അവിടെയാ,ധനപത്രം കിടപ്പതു-
 ണ്ടധമനാമവനിട്ട കാണിക്കുപോൽ.
 അതുകടന്നെടുത്തായിരം ഖണ്ഡമാ-
 യവൾ പറത്തി പരിസരവായുവിൽ!
 അവയെന്നോക്കിച്ചിരിച്ചു വിക്രന്തമാ-
 യമിതരോഷേണഗർജ്ജിക്കയാണവൾ:
 'പ്രണയ,മയ്യോ,പ്രണയം!-പ്രപഞ്ചമേ,
 നണപറഞ്ഞെന്നെയത്ര വഞ്ചിച്ചു നീ?
 കരുതിയില്ല ഞാനിന്നേവരേക്കുമി-
 ക്കരുതിപുശിയ കാമസർപ്പോത്സവം!
 ഇതിനമാത്രമോ ദേഹ, മെന്നാലതിൽ
 ഹൃദയമെന്തിനു ബന്ധിച്ചതീശ്വരൻ?
 എരിപൊരിക്കൊണ്ട മാംസദാഹങ്ങളേ,
 നരകമാക്കുന്നു നിങ്ങളിപ്പാരിനെ!
 വെറുതെന്നിങ്ങൾ വിടില്ല, വിടില്ലൊരു
 ചിറകൊടിഞ്ഞ പൂമ്പാറ്റയെള്ളടിയും!! ...

പകലിരവു ഭജിച്ചു, നിസ്വാർത്ഥതാ-

പരിധിയിൽവെച്ചു ഞാനൊരു ദേവനെ.
 ഒരു പിശാചാണതെന്നുള്ള വാസ്തവം
 കരുതിയില്ല, കിനാവിലും കൂടി ഞാൻ!
 പുരുഷനല്ലവൻ, മർത്തന്യമല്ലവ-
 നൊരു മുഗമ,ല്ലതിലുമധഃകൃതൻ.
 അവനെയീവിധം സ്നേഹിക്കുവാനെനി-
 ക്കവസരം വെച്ചു മുജ്ജന്മപാപമേ!
 ഒരു തരുണിതൻ ജീവിതത്തിങ്കലും
 പതിയരുതു നീ മേലിലൊരിക്കലും!

വരു കാരമേ, നീതന്നെ വേണമി-
 ലരണിയിൽ മൽപ്രതികാരം നടത്തുവാൻ.
 കരിപിടിച്ചതാമാ വിടഹൃത്തിലി-
 ക്കരുതികൊണ്ടു നീ ക്കമം ചാർത്തണം!
 പുരുഷലോകപരാക്രമകാഹള-
 ത്തിരയിളക്കുന്ന നൽച്ചരിത്രങ്ങളേ,
 വികൃതമിജ്ജഡം നിങ്ങൾ ക, ണ്ടക്ഷണം
 വിഗതഗർവ്വരായ് ലജ്ജിച്ചു ചൂളണം! ...
 ഒരു ഫലമില്ലതുകൊണ്ടു,മെന്തു ഞാൻ
 കരുതി?- ലോകമിതുതന്നെയെപ്പൊഴും!
 അവനെ നിഗഹിച്ചിടുകിൽത്തീർന്നുപോ..
 മതിനൊടൊപ്പമവനുള്ളതൊക്കെയും!
 അതുലമാമൊരു നേട്ടമാ, ണിനവ-
 നതിനവസരം നൽകുകയില്ല ഞാൻ!
 മരണമെത്ര സുഖദ,മിജ്ജീവിതം
 ദുരിതപൂർണ്ണ,മതാണതിദുസ്സഹം.
 വിടുകലായമാ, പൊയ്ക്കാൾക, നിർഭയം
 വിടുകയാണിതാ നിന്നെയതിനു ഞാൻ!
 ഇതിലുമുഗപ്രതികാരമൊന്നുമി-
 ക്ഷിതിയിലില്ല ഞാൻ നിന്നോടു ചെയ്യുവാൻ!

അവനു കാമകൃതാർത്ഥതസ്തേവമെ-
 നവശഗാത്രമിരയായിതെങ്കിലും,

അറിവു, ഞാനൊരു ഗർഭിണിയാവുകി-
 ല്ലുകിയുമില്ല ലോകമിതൊന്നുമേ!
 പഴയമട്ടൊരു സാവിത്രിതന്നെയായ്
 കഴിയുവാനില്ല വൈഷമ്യമൽപവും.
 പ്രിയതമനെയും കിട്ടുമെന്നിങ്ങ, ഞാൻ
 സ്വയമതിനൊന്നു സമ്മതം മൂളുകിൽ.
 പരമവഞ്ചനയാണതെന്നാകിലും
 പരിലസിക്കാമെന്നിക്കിദ്ധരിത്രീയിൽ!
 ക്ഷണികമാ വെറും സ്വപ്നത്തിനെന്തിനായ്
 പണയമേകണമെൻ മനസ്സാക്ഷി ഞാൻ?
 വിഹലമാത്മാർത്ഥരാഗം, വിഷമയ-
 വികൃതമാണിപ്രപഞ്ചം, ഭയങ്കരം!
 ഇവിടെനിന്നിനി വീർപ്പുമുട്ടാനെനി-
 കരുതു, ഞാനും വരുന്ന മരണമേ!
 അതിവിശുദ്ധനാമെൻ പ്രിയതാതനൊ-
 രശ്ശുഭദർശനയാവുകയില്ല ഞാൻ!

ഇതുവിധത്തിലൊരാത്മഹത്യയ്ക്കു ഞാൻ
 മുതിരുകിലെന്നെ ലോകം പഴിച്ചിടും.
 ചിലരിതു വെറും ഭീരുത മാത്രമായ്
 പ്രലപനങ്ങൾ നടത്തും പലവിധം.
 അതിനെനിക്കെന്തു?-ധീരയാണെന്നെ ഞാ-
 നിത വരുന്നൂ, വരുന്നൂ, മരണമേ! ..”

ഒരു ക്യാരമാ മുഷുഹൃത്തിങ്കലെ-
 പ്പരമരാഗം പകർത്തി ചെഞ്ചോരയിൽ!!

ഒക്ടോബർ 1943.

പ്രസാധകർ

നാളിളകിം

